

לבוש למסכת כלאים

משנה אחרונה אותות הגדין ואותות הכובסים, אסורות משום כלאים, התוכף תכיפה אחת, אינה חבור, ואין בה משום כלאים, והשומטה בשבת פטור. עשה שני ראשיה לצד אחד, חבור ויש בה משום כלאים, והשומטה בשבת חייב, רבי יהודה אומר עד שישלש, השק והקופה מצטרפין לכלאים.

צריך להקדים שצריך האדם להרחיק עצמו מספרים החיצונים שלא להתעסק בהם כלל ועיקר, ואעפ"י שהרמב"ם ז"ל בספר המורה [מורה נבוכים] הביא (ד) דברי הפילוסופיא, לא הסכימו עמו כל גדולי הפוסקים וכל האחרונים ז"ל כמו שהאריך בזה הר"מ די לונזאנו דף צ" ע"ש, וכמה תכמים גדולים שדחו אותו בשתי ידים וכמו שהאריך הר"מ אלשיך ז"ל בפרשת בראשית בפסוק (פרק ב' ט') ועץ הדעת טוב ורע, ובספר משלי ס"י ה' בפסוק [א'] בני לחכמתי הקשיבה וגו' והנמשך יעו"ש. ועוד צריך אני להקדים כי מכל שבעים אומות אין להם חשיבות אלא זרע אברהם אבינו ע"ה והם ישראל ישמעאל ועשו, ולזה תמצא בפסוק (דברים ל"ג ב') ויאמר ה' מסיני בא וגו', אמרו רז"ל (מכילתא דרבי ישמעאל פרשת יתרו פרשה ה', ועיין ע"ז ב' ע"ב) שהלך לבני ישמעאל ולבני עשו, ובמקום אחר אומר שהחזיר התורה על כל שבעים אומות, ולכאורה הם אגרות חלוקות, והאמת שאינם חולקים, אלא שבכאן דבר על האומות העיקריים והכלליים, ובמקום אחר אמר על הפרטות. וידוע הוא מאמר ז"ל בזו"מ דף פ"ו על ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל [דורש] שעל מצוות עשה תשובה סגי ועל מצוות לא תעשה שהיא חמורה ממנה תשובה הולך ויוה"כ מכפר וכו'. וידוע הוא פלוגתא דרבי ורשב"ג ביבמות דף ס"ד בענין נשוא לראשון ומת וכו', דרבי סבר כתרי הוא חזקה ורשב"ג סבר בתלתא הוא חזקה, וצריכים אנו להביא מ"ש הרמב"ם [בפירושו למשניות] ז"ל בפ"י דסנהדרין על מה דאמרו במשנה [משנה א' סוף ד"ה ועתה] ואלו שאין להם חלק לעה"ב וכו' הקורא בספרים החיצונים, וז"ל; ספרים החיצונים אמרו שהם ספרי מינים, וספר בן סירא וכו', כגון הספרים שאצל הערב מספור דברי הימים והנהגת המלכים [ויחוסי הערבים] וספרי הניגון וכיוצא בהם מן הספרים שאין בהם חכמה ולא תועלת גופני אלא איבוד הזמן בלבד עכ"ל.

לבוש למסכת כלאים

משנה אחרונה אותות הגדין ואותות הכובסים, אסורות משום כלאים, התוכף תכיפה אחת, אינה חבור, ואין בה משום כלאים, והשומטה בשבת פטור. עשה שני ראשיה לצד אחד, חבור ויש בה משום כלאים, והשומטה בשבת חייב, רבי יהודה אומר עד שישלש, השק והקופה מצטרפין לכלאים.

צריך להקדים שצריך האדם להרחיק עצמו מספרים החיצונים שלא להתעסק בהם כלל ועיקר, ואעפ"י שהרמב"ם ז"ל בספר המורה [מורה נבוכים] הביא (ד) דברי הפילוסופיא, לא הסכימו עמו כל גדולי הפוסקים וכל האחרונים ז"ל כמו שהאריך בזה הר"מ די לונזאנו דף צ" ע"ש, וכמה תכמים גדולים שדחו אותו בשתי ידים וכמו שהאריך הר"מ אלשיך ז"ל בפרשת בראשית בפסוק (פרק ב' ט') ועץ הדעת טוב ורע, ובספר משלי ס"י ה' בפסוק [א'] בני לחכמתי הקשיבה וגו' והנמשך יעו"ש. ועוד צריך אני להקדים כי מכל שבעים אומות אין להם חשיבות אלא זרע אברהם אבינו ע"ה והם ישראל ישמעאל ועשו, ולזה תמצא בפסוק (דברים ל"ג ב') ויאמר ה' מסיני בא וגו', אמרו רז"ל (מכילתא דרבי ישמעאל פרשת יתרו פרשה ה', ועיין ע"ז ב' ע"ב) שהלך לבני ישמעאל ולבני עשו, ובמקום אחר אומר שהחזיר התורה על כל שבעים אומות, ולכאורה הם אגרות חלוקות, והאמת שאינם חולקים, אלא שבכאן דבר על האומות העיקריים והכלליים, ובמקום אחר אמר על הפרטות. וידוע הוא מאמר ז"ל בזו"מ דף פ"ו על ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל [דורש] שעל מצוות עשה תשובה סגי ועל מצוות לא תעשה שהיא חמורה ממנה תשובה הולת וזו"כ מכפר וכו'. וידוע הוא פלוגתא דרבי ורשב"ג ביבמות דף ס"ד בענין נשוא לראשון ומת וכו', דרבי סבר כתרי הוא חוקה ורשב"ג סבר בתלתא הוא חוקה, וצריכים אנו להביא מ"ש הרמב"ם [בפירושו למשניות] ז"ל בפ"י דסנהדרין על מה דאמרו במשנה [משנה א' סוף ד"ה זעה] ואלו שאין להם חלק לעה"ב וכו' הקורא בספרים החיצונים, ז"ל; ספרים החיצונים אמרו שהם ספרי מינים, וספר בן סירא וכו', כגון הספרים שאצל הערב מספור דברי הימים והנהגת המלכים [ויחוסי הערבים] וספרי הניגון וכיוצא בהם מן הספרים שאין בהם חכמה ולא תועלת גופני אלא איבוד הזמן בלבד עכ"ל.